

[223] أي مولایم تاکی در فراق ناله برکشم [تاکی در انتظار حیران بمانم] ،
با کدام گفتار تورا بستایم، و چگونه وبا چه زبانی آهسته باتو سخن گویم ؟ بسیار دشوار است
بر من که از غیر تو پاسخ داده شوم وهم سخن گردهم، بسیار سخت است بر من که بر فراق
بگیرم ومردم تو را واگذارند، بر من سخت ودشوار است که بر تو ونه بر دیگران بگذرد آنچه
گذشته است. آیا کسی هست که مرا یاری دهد تا با اوهم ناله شوم ومدتی طولانی باهم بگیریم،
آیا زاری کننده ای وجود دارد که او را در حال تنهایی در زاریش یاری دهم، آیا چشم متألّم
از فرط گریه ای هست که چشم من او را برگریستن همراهی کند، ای فرزند پیامبر آیا راهی
بسوی تو هست که با تو ملاقاتی صورت گیرد [یا آن راه یافته شود]، آیا این روز [تاریک
غیبت] به فردای دیدار جمالت می رسد که ما بهره مند شویم. کی شود که بر چشمه های سیراب
کننده ات برآییم وسیراب گردیم ؟ کی شود که از آب زلال [ظهور] تو برخوردار شویم که
تشنگیمان طولانی شده ؟ کی شود که هر بامداد وشامگاه به دیدارت مشرف شویم و دیده هایمان
روشن گردد ؟ کی تو ما را وما تو را ببینیم در حالیکه پرچم پیروزی را برافراشته
و آشکارا دیده شوی. آیا می شود که پیرامونت گرد آمده باشیم وتو رهبری مردم را عهده دار
شده باشی، در حالیکه جهان را از عدل وداد پرکرده، و دشمنان را خواری وعقوبت چشانده و،
سرکشان ومنکران حق را نابود فرموده باشی، ومتکبران را ریشه کن ساخته وستمگران را از بن
براندازی وما بگوئیم: حمد مخصوص پروردگار جهانیان است.
